

[Oluf Pedersen.]

laa, for vi maatte vide, hvad vi gjorde. Jeg forstod den højttæredede Minister saadan, at han gav Tilsagn om, at vi skulde faa disse Beregninger fra Priskontrolraadet her i Tinget, for saa vidt da Priskontrolraadet ikke vilde modsætte sig, at Beregningerne kom til Offentlighedens Kundskab. Det forekom mig derfor, at der var al mulig Udsigt til, at vore berettigede Ønsker om Oplysninger kunde blive opfyldt, og efter dette er jeg meget overrasket over, at det i Betænkningen bare oplyses, at Udvalget har faaet nogle Oplysninger, men at man saa tilføjer, at disse Oplysninger maa vi andre ikke faa Kendskab til. Nu forstaar jeg ikke, hvorfor det saa har taget saa lang Tid. Enten maa Beregningerne ikke have foreligget i Priskontrolraadet, eller ogsaa maa de ikke have været rigtige, eller i alt Fald har de ikke været tilfredsstillende; men da de ikke er optrykt i Betænkningen, vil jeg slutte, at det er det sidste, der er det rigtige: at Udvalget vel har faaet nogle Oplysninger, men at disse Oplysninger ikke er af en saadan Art, at man kan regne med, at de er tilfredsstillende for Offentligheden, og at det er derfor, vi ikke maa faa dem her i Tinget. Jeg ser da ogsaa, at 3 af Udvalgets Medlemmer siger i Betænkningen, at Oplysningerne er utilfredsstillende, og hvor utilfredsstillende Beregningerne har været, ja, det fremgaar jo tydeligt af, at Partiet Venstre, som ellers var velvilligt over for Lovforslaget, netop paa Grundlag af disse Beregningers Utilstrækkelighed er sprunget fra, saadan at der tilbage til at stemme for Lovforslaget kun er dem, der forud er fast bundet til at skulle stemme for det.

Efter de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen i Gaar, maa jeg gaa ud fra, at ogsaa dette ærede Medlem vil gaa imod Loven eller i alt Fald fortsat vil støtte os i, at Oplysningerne bør frem i Tinget og dermed for Offentligheden. Hvis det ærede Medlem ikke tager den Stilling, var der jo ingen Mening i at fremsætte de fornuftige Betragtninger, han fremsatte i Gaar.

Nu drejer det sig efter mit Skøn ikke alene om en eventuel Prisstigning for Varerne siden September, men det drejer sig ogsaa om de Forhold, der ligger forud, og her vil jeg gerne pege paa, at siden 1914 har vi her i Landet haft en meget stor Prisstigning. I 1914 kostede et Rugbrød 56 Øre, og Rugprisen var 12 Kr. pr. Tønde. Denne Pris er steget med 60 pCt. siden, og denne Stigning i Kornprisen er Grund-

laget for Indtægtsstigningen for en meget stor Del af Befolkningen. Brødprisen er, naar Tilskuddet medregnes, steget med 100 pCt., og efter Lovforslaget her vil man nu yderligere lægge 20 pCt. paa Prisen fra 1914. Dette vil sige, at man i Forhold til 1914 kan faa en Prisstigning paa Rugbrødet, der er op til det dobbelte af den Prisstigning, som har fundet Sted for Rugens Vedkommende. I Forhold til Rugprisen kostede i 1914 Brødet 1,17. Under sidste Krig steg Prisen paa Brødet i Forhold til Rugprisen til 1,28. I de følgende 10 Aar var Forholdstallet lidt lavere, nemlig 1,13. Men saa fik vi den nuværende Regering, der jo er Ekspert i at lave Prisstigning, og fra 1929 til 1939 kostede Brødet 1,67 Gange Rugprisen, og i Dag er Forholdet, naar Tilskuddet fradrages, 1,75, altsaa højere end Gennemsnittet for de sidste 10 Aar. Og nu foreligger der her Forslag om en yderligere Stigning, saaledes at Rugbrødet kan komme op til at koste 2 $\frac{1}{2}$ Gang Prisen paa Rug. Jeg kan hertil føje, at i April 1939 noteredes Rug til 14 Kr. 62 Øre, og Rugbrødet kostede 89 Øre. Rugnoteringen er i Dag i Henhold til Maksimalprisen 19 Kr. 50 Øre, men herfra gaar 5 Kr. i Tilskud, saa at Prisen derefter ligger lavere end i April 1939, hvilket giver 1 Øre pr. Brød, men til Trods herfor er Prisen paa Rugbrød steget fra 89 Øre til 1 Kr., altsaa med 11 Øre. Efter en saadan Stigning paa i alt 12 Øre synes jeg, Brødprisen maa være steget tilstrækkeligt i Forhold til Rugprisen. Saadan skønner jeg for mit Vedkommende. Det kan jo være, at det ikke er rigtigt; det kan være, at Bagerne har haft en større Forøgelse i deres øvrige Omkostninger, men saa synes jeg, at Bagerne har Krav paa, at dette kommer til Rigsdagens Kendskab, saa at Offentligheden faar Besked om, hvordan det ligger, og vi ikke kommer til at gøre Bagerne Uret.

Efter de Oplysninger, der foreligger, maa jeg mene, at den Prisstigning, der her er Tale om, ikke er begrundet, og hvis jeg derved gør Uret over for Møllerne og Bagerne, saa er Skylden Regeringens og Priskontrolraadets eller maaske Udvalgets, hvem det nu er, der har Ansvaret for, at vi ikke kan faa Oplysninger frem her i Folketinget. Jeg synes ikke, at Rigsdagen burde gennemføre en Prisforhøjelse, der ikke er begrundet, og dermed mener jeg, at Beregningerne for Prisstigningen mangler.

Maa jeg til Slut sige, at dette høje Ting bør ikke stille sig tilfreds med, at der foreligger hemmelige, ukontrollerede Beregninger, som tilmed aabenbart ikke er fyldestgørende. Ja, selve dette, at Beregningerne